

KINH ĐẠI PHƯƠNG QUẢNG PHẬT HOA NGHIÊM

QUYỂN 9

Phẩm 13: CÔNG ĐỨC BỒ-TÁT MỚI PHÁT TÂM

Khi ấy, Thiên đế Thích thưa với Bồ-tát Pháp Tuệ:

–Thưa Phật tử! Bồ-tát mới phát tâm được thành tựu bao nhiêu kho tàng công đức?

Pháp Tuệ đáp:

–Này Phật tử! Chỗ này rất sâu xa khó biết, khó tin, khó hiểu, khó nói, khó thông suốt, khó phân biệt. Tuy nhiên, tôi sẽ nhờ vào thần lực của Phật mà trình bày đầy đủ.

Này Phật tử! Giả sử có người cung cấp tất cả vật dụng ưa thích cho các chúng sinh trong vô số thế giới ở phương Đông cho đến một kiếp; sau đó lại dạy cho họ tu tập năm giới. Đối với các phương Nam, tây, Bắc, bốn góc, trên dưới cũng như vậy.

Này Phật tử! Ý ông thế nào? Công đức người ấy có nhiều không?

Đế Thích thưa:

–Thưa Phật tử! Trừ các Đức Như Lai, không một ai có thể lường được công đức của người ấy.

Bồ-tát Pháp Tuệ nói với Đế Thích:

–Này Phật tử! Cả trăm phần công đức của người kia không bằng một phần của Bồ-tát mới phát tâm. Dù cả ngàn phần, trăm ngàn phần, ức phần, trăm ức phần, ngàn ức phần, trăm ngàn ức phần, trăm na-do-tha phần, ngàn na-do-tha phần, trăm ngàn na-do-tha phần, ức na-do-tha phần, trăm ức na-do-tha phần, ngàn ức na-do-tha phần, cho đến không thể đếm, không thể ví dụ, không thể nêu bày được cũng không bằng một phần công đức của Bồ-tát ấy.

Này Phật tử! Hãy dùng ví dụ ấy lại. Giả sử có người cung cấp tất cả vật dụng ưa thích cho chúng sinh trong mười vô số thế giới khắp mười phương cho đến trăm kiếp, sau đó lại dạy họ tu mười nghiệp thiện. Rồi lại cung cấp tất cả vật ưa thích cho đến ngàn kiếp, sau đó lại dạy họ tu tập bốn Thiên.

Sau đó, lại cung cấp tất cả vật dụng ưa thích đến trăm ngàn kiếp, rồi lại dạy họ tu hành bốn Tâm vô lượng.

Sau đó, lại cung cấp tất cả vật ưa thích đến ức kiếp, rồi lại dạy họ tu hành bốn Định vô sắc, rồi lại cung cấp tất cả vật ưa thích đến trăm ức kiếp, rồi lại dạy họ tu chứng quả Tu-đà-hoàn.

Sau đó, lại cung cấp tất cả vật ưa thích đến ngàn ức kiếp, rồi lại dạy họ tu chứng quả Tư-đà-hàm.

Sau đó, lại cung cấp tất cả vật ưa thích đến trăm ngàn ức kiếp, rồi lại dạy họ tu chứng quả A-na-hàm.

Sau đó, lại cung cấp tất cả vật ưa thích đến ức na-do-tha kiếp, rồi lại dạy họ tu chứng quả A-la-hán.

Sau đó, lại cung cấp tất cả vật ưa thích đến ngàn ức na-do-tha kiếp, rồi lại dạy cho tất cả đều chứng Duyên giác.

Này Phật tử! Ý ông thế nào? Công đức người ấy có nhiều không?

Đế Thích thưa:

–Thưa Phật tử! Công đức của người ấy chỉ trừ chư Phật, ngoài ra không ai có thể biết được.

Pháp Tuệ nói:

–Này Phật tử! Một phần kho tàng công đức của Bồ-tát mới phát tâm hơn cả trăm phần, ngàn phần, cho đến không thể đếm, không thể ví dụ, không thể nêu bày so với công đức của người kia. Tại sao?

Này Phật tử! Tất cả chư Phật khi bắt đầu phát tâm không phải vì cung cấp tất cả vật dụng cho chúng sinh trong mười a-tăng-kỳ thế giới khắp mười phương đến trăm kiếp, cho đến ngàn ức na-do-tha kiếp nên mới xuất hiện trong thế gian. Cũng không phải vì dạy bảo cho những chúng sinh ấy tu thanh tịnh năm giới, mười điều thiện, bốn Thiên, bốn Tâm vô lượng, bốn Định vô sắc, quả Tu-đà-hoàn, Tư-đà-hàm, A-na-hàm, A-la-hán, đạo Bích-chi-phật nên mới xuất hiện trong thế gian. Mà vì chư Phật muốn không chấm dứt hạt giống giác ngộ nên mới phát tâm Bồ-đề; muốn cho hoàn hảo tất cả các thế giới khắp mười phương nên phát tâm Bồ-đề; muốn độ thoát tất cả chúng sinh nên phát tâm Bồ-đề; muốn biết hết sự thành hoại của tất cả thế giới nên phát tâm Bồ-đề; muốn biết hết sự phát sinh cấu tịnh của chúng sinh trong tất cả thế giới nên phát tâm Bồ-đề; muốn biết tự tánh thanh tịnh của tất cả thế giới nên phát tâm Bồ-đề; muốn biết sự hư vọng, phiền não, tập khí của tất cả chúng sinh nên phát tâm Bồ-đề; muốn biết sự chết ở đây sinh nơi kia của tất cả chúng sinh nên phát tâm Bồ-đề; muốn biết các căn tánh, phương tiện của tất cả chúng sinh nên phát tâm Bồ-đề; muốn biết rõ chúng sinh trong ba đời nên phát tâm Bồ-đề; muốn biết cảnh giới bình đẳng của tất cả chư Phật nên phát tâm Bồ-đề.

Này Phật tử! Hãy dùng ví dụ ấy lại. Giả sử có người, chỉ trong một ý niệm có thể vượt qua vô lượng thế giới ở phương Đông. Bằng thần lực tự tại này, người ấy đi về phía Đông đến vô lượng, vô số a-tăng-kỳ kiếp, cũng không thể đi đến chỗ tận cùng của thế giới.

Lại có người thứ hai, bằng thần lực tự tại của mình, chỉ trong một niệm, vượt xa hơn những thế giới mà người trước đã đi trong vô số a-tăng-kỳ kiếp.

Người thứ hai này đi về phương Đông tận vô số, vô lượng a-tăng-kỳ kiếp cũng không thể đi đến nơi tận cùng của thế giới.

Người thứ ba đi về phương Đông tận vô số, vô lượng a-tăng-kỳ kiếp.

Người thứ tư đi về phương Đông tận vô số, vô lượng a-tăng-kỳ kiếp.

Người thứ năm đi về phương Đông tận vô số, vô lượng a-tăng-kỳ kiếp.

Người thứ sáu đi về phương Đông tận vô số, vô lượng a-tăng-kỳ kiếp.

Người thứ bảy đi về phương Đông tận vô số, vô lượng a-tăng-kỳ kiếp.

Người thứ tám đi về phương Đông tận vô số, vô lượng a-tăng-kỳ kiếp.

Người thứ chín đi về phương Đông tận vô số, vô lượng a-tăng-kỳ kiếp.

Người thứ mười đi về phương Đông tận vô số, vô lượng a-tăng-kỳ kiếp. Người thứ mười này bằng thần lực tối thắng tự tại, đi về phương Đông tận vô lượng, vô số a-tăng-kỳ kiếp cũng vẫn không đi đến nơi tận cùng của thế giới.

Cả mười phương thế giới đều như vậy, tuần tự như vậy cho đến người thứ một trăm. Người ấy với thần lực tối thắng tự tại của mình, trong vô lượng, vô số a-tăng-kỳ kiếp đi đến mười phương thì có thể biết được biên giới của thế giới nhưng kho tàng công

đức của Bồ-tát mới phát tâm thì không thể biết được. Tại sao? Vì Bồ-tát mới phát tâm vốn không có giới hạn, chỉ vì tất cả chúng sinh trong vô số thế giới trên mà phát tâm Bồ-đề. Đều vì chúng sinh trong thế giới khắp mười phương, muốn độ tất cả chúng sinh, muốn biết rõ tất cả thế giới nên phát tâm Bồ-đề.

Muốn biết thế giới rất nhỏ là thế giới to lớn; muốn biết ít thế giới là nhiều thế giới; biết nhiều thế giới là ít thế giới; biết thế giới rộng là thế giới hẹp; biết thế giới hẹp là thế giới rộng; biết một thế giới là vô lượng, vô biên thế giới; biết vô lượng, vô biên thế giới là một thế giới; biết vô lượng, vô biên thế giới vào trong một thế giới; biết một thế giới vào trong vô lượng, vô biên thế giới; biết thế giới uế là thế giới tịnh; biết thế giới tịnh là thế giới uế; trong một lỗ chân lông biết phân biệt rõ tất cả thế giới; trong tất cả thế giới đều phân biệt biết rõ giới hạn một lỗ chân lông; biết một thế giới sinh ra tất cả thế giới; biết tất cả thế giới cũng như hư không; muốn trong một niệm biết tất cả thế giới không còn sót cõi nào cả nên phát tâm Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác.

Này Phật tử! Hãy lấy ví dụ này lại. Giả sử có người đối với vô lượng, vô biên a-tăng-kỳ thế giới ở phương Đông, chỉ trong một ý niệm, đều phân biệt biết rõ số lượng thế giới thành hoại. Người này siêng năng bằng các phương tiện, hết ý niệm này đến ý niệm khác, trong vô lượng, vô số a-tăng-kỳ kiếp muốn tính toán biết hết số lượng thế giới thành và hoại ở phương Đông cũng không thể biết được. Có người thứ hai, đối với sự tính toán số lượng thế giới thành và hoại trong vô lượng, vô biên a-tăng-kỳ kiếp của người nhất, chỉ trong một ý nghĩ đều biết rõ.

Người này siêng năng bằng các phương tiện, hết ý niệm này đến ý niệm khác, trong vô lượng, vô biên a-tăng-kỳ kiếp cũng không thể biết hết số lượng thế giới thành và hoại ở phương Đông. Tuân tự như vậy cho đến người thứ mười.

Người thứ mười này, đối với sự tính toán số lượng thế giới thành và hoại trong vô lượng, vô biên a-tăng-kỳ kiếp của người chín, chỉ trong một ý nghĩ đều biết rõ. Người này siêng năng bằng các phương tiện, hết ý niệm này đến ý niệm khác, trong vô lượng, vô biên a-tăng-kỳ kiếp cũng không thể biết hết số lượng thế giới thành và hoại ở phương Đông; cho đến mười phương cũng như vậy.

Số lượng thành và hoại của vô lượng, vô biên thế giới còn có thể biết được, nhưng kho tàng công đức của Bồ-tát mới phát tâm thì không thể biết được. Tại sao? Vì Đại Bồ-tát mới phát tâm không bị giới hạn trong việc biết kiếp số thành hoại của các thế giới trên mà phát tâm giác ngộ.

Đại Bồ-tát muốn biết hết số kiếp thành hoại của tất cả thế giới nên phát tâm Bồ-đề. Muốn kiếp lâu dài; biết một kiếp là vô số kiếp, vô số kiếp là một kiếp; biết tất cả kiếp có Phật, tất cả kiếp không có Phật; biết trong một kiếp có vô lượng Đức Phật, trong vô lượng kiếp có một Đức Phật; biết trong kiếp khác có kiếp không khác, trong kiếp không khác có kiếp khác; biết kiếp có cùng tận là kiếp không cùng tận, kiếp không cùng tận là kiếp có cùng tận; biết kiếp lâu vô cùng là trong một ý nghĩ, kiếp một ý nghĩ là kiếp vô cùng; biết tất cả kiếp vào trong không có kiếp, biết không có kiếp vào trong tất cả kiếp; muốn biết hết số kiếp thành hoại của tất cả thế giới trong quá khứ, vị lai và hiện tại nên phát tâm Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác. Đó gọi là đại thệ nguyện trang nghiêm đầu tiên của Đại Bồ-tát, nghĩa là bằng trí tuệ chiếu sáng biết rõ tất cả kiếp.

Này Phật tử! Hãy lấy ví dụ ấy lại. Giả sử có người trong một ý niệm biết hết tất cả ý muốn của chúng sinh trong vô lượng, vô số a-tăng-kỳ thế giới. Người này bằng các

phương tiện, cố gắng hết ý nghĩ này đến ý nghĩ khác, trong vô lượng, vô số a-tăng-kỳ kiếp cũng không thể biết hết các loại ý muốn của chúng sinh trong tất cả thế giới ở phương Đông.

Tuần tự như vậy cho đến người thứ mười. Người thứ mười này ngay trong một ý niệm có thể biết hết sự hiểu biết về các ý thích của chúng sinh bằng sự siêng năng với các phương tiện trong vô lượng, vô số a-tăng-kỳ kiếp của người thứ chín. Người thứ mười này siêng năng bằng các phương tiện tuần tự trong từng niệm, suốt vô lượng, vô số a-tăng-kỳ kiếp cũng không thể biết hết các loại ý thích của chúng sinh trong tất cả thế giới ở phương Đông, cho đến mười phương cũng như vậy.

Các loại ý thích của chúng sinh trong vô lượng, vô biên a-tăng-kỳ thế giới khắp mười phương còn có thể biết được, nhưng kho tàng công đức của Bồ-tát mới phát tâm thì không thể biết được. Tại sao?

Này Phật tử! Đại Bồ-tát mới phát tâm không chỉ giới hạn trong việc muốn biết các loại ý thích của chúng sinh trong các thế giới ấy nên phát tâm Bồ-đề, mà muốn biết hết các loại ý muốn của chúng sinh trong tất cả thế giới khắp mười phương nên phát tâm Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác. Muốn biết vô lượng các loại dục lạc là một dục lạc mà không phá hoại tất cả tánh dục; muốn biết tất cả biển dục lạc của chúng sinh; muốn biết dục của một chúng sinh là dục của tất cả chúng sinh; muốn biết các dục trong ba đời của tất cả chúng sinh; muốn biết dục tương tự, dục không tương tự; muốn biết tất cả dục là một dục, một dục là tất cả dục; muốn được đầy đủ các loại năng lực về dục của Như Lai; muốn biết dục hữu thượng và dục vô thượng; dục hữu dư và dục vô dư; dục bình đẳng, dục không bình đẳng; dục có sự y cứ và dục không có sự y cứ; dục cộng chung và dục không cộng chung; dục hữu hạn và dục vô hạn; dục thiện và dục bất thiện; dục thế gian và xuất thế gian; dục đại trí, dục thanh tịnh, dục thù thắng, dục trí vô ngại; dục trí vô ngại giác ngộ giải thoát; dục thanh tịnh dục không thanh tịnh; dục rộng và dục hẹp; dục vi tế dục thô thiển nên phát tâm Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác. Vì muốn biết hết tất cả chúng sinh mỗi một chúng sinh có mười loại dục. Đó là do khổ sinh dục, dục phương tiện, dục hư vọng, dục tham mùi vị, dục theo nhân sinh, dục theo duyên sinh, dục tận cùng, dục tất cả. Đại Bồ-tát mới phát tâm muốn phân biệt rõ các lưới dục này nên phát tâm Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác.

Này Phật tử! Hãy lấy ví dụ ấy lại. Giả sử có người chỉ trong một ý niệm biết được các loại căn tánh của chúng sinh trong vô lượng, vô biên a-tăng-kỳ thế giới. Bằng trí tuệ này, người ấy siêng năng với nhiều phương tiện, tuần tự từng ý niệm cũng không thể biết hết các loại căn tánh của chúng sinh trong tất cả thế giới ở phương Đông. Như nói ở trên, người ấy biết tất cả chúng sinh, mỗi một chúng sinh có mười căn tánh.

Này Phật tử! Hãy lấy ví dụ này lại. Giả sử có người ngay trong một ý niệm biết được các loại hy vọng của chúng sinh trong vô lượng, vô biên a-tăng-kỳ thế giới ở phương Đông... cho đến đều biết tất cả chúng sinh và mỗi một chúng sinh đều có mười loại hy vọng.

Này Phật tử! Hãy lấy ví dụ ấy lại. Giả sử có người ngay trong một niệm biết hết các loại phương tiện của chúng sinh trong vô lượng, vô biên a-tăng-kỳ thế giới...; cho đến biết hết tất cả chúng sinh mà mỗi chúng sinh đều có mười loại phương tiện.

Này Phật tử! Hãy lấy ví dụ ấy lại. Giả sử có người ngay trong một niệm biết hết tâm ý trong từng niệm của chúng sinh trong vô lượng, vô biên a-tăng-kỳ thế giới...; cho đến biết hết tất cả chúng sinh mà mỗi chúng sinh đều có mười loại tâm.

Này Phật tử! Hãy lấy ví dụ ấy lại. Giả sử có người ngay trong một niệm biết hết các loại nghiệp trong từng niệm của chúng sinh trong vô lượng, vô biên a-tăng-kỳ thế giới...; cho đến biết hết tất cả chúng sinh mà mỗi chúng sinh đều có mười loại nghiệp.

Này Phật tử! Hãy lấy ví dụ ấy lại. Giả sử có người ngay trong một niệm biết hết các loại phiền não. Người này tinh cần bằng các phương tiện, tiếp tục từng ý niệm trong vô lượng, vô số a-tăng-kỳ kiếp cũng không thể biết được các loại phiền não của tất cả chúng sinh ở phương Đông. Tuần tự như vậy, cho đến người thứ mười. Người thứ mười này, trong một niệm biết phân biệt hết các loại phiền não của chúng sinh mà người thứ chín biết được trong vô lượng, vô số a-tăng-kỳ kiếp. Người thứ mười siêng năng dùng các phương tiện, liên tục từng ý niệm suốt vô lượng, vô số a-tăng-kỳ kiếp cũng không biết hết các loại phiền não của tất cả chúng sinh. Cho đến mười phương cũng như vậy.

Các loại phiền não của tất cả chúng sinh trong các thế giới ấy còn có thể biết được, chứ kho công đức của Bồ-tát mới phát tâm thì không thể biết được. Tại sao?

Này Phật tử! Bồ-tát mới phát tâm không chỉ giới hạn trong việc muốn biết các loại phiền não của chúng sinh trong số thế giới ấy mà phát tâm Vô thượng Chánh đẳng giác, mà muốn phân biệt biết hết các loại phiền não của tất cả chúng sinh nên phát tâm giác ngộ.

Đó là muốn biết phiền não nhẹ; phiền não nặng; phiền não kết sử; phiền não triền phược; vô lượng phiền não của mỗi một chúng sinh; các loại phiền não giác quán của tất cả chúng sinh; phiền não y vào vô minh; phiền não tương ứng với ái; tham dục là phiền não bất căn lành bản; sân hận là phiền não bất căn lành bản; ngu si là phiền não bất căn lành bản; phiền não bằng nhau; tất cả phiền não; căn bản phiền não; phiền não ngã, ngã sở; phiền não ngã mạn; tà niệm hư vọng sinh phiền não; do thân kiến sinh ra sáu mươi hai kiến... các phiền não; phiền não triền cái; phiền não chướng ngại. Vì muốn biết hết tất cả lưới mê hoặc phiền não của chúng sinh, đầy đủ đại Từ, đại Bi, Nhất thiết chủng trí nên Bồ-tát phát tâm Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác.

Này Phật tử! Hãy lấy ví dụ ấy lại. Giả sử có người chỉ trong một ý nghĩ, thấy hết chư Phật và tất cả chúng sinh trong vô lượng, vô biên thế giới ở phương Đông. Người này đều có thể cung kính lễ bái, tôn trọng khen ngợi, nhất tâm chiêm ngưỡng, đem các vật dâng cúng với mùi vị tuyệt hảo, thức ăn uống thơm ngon, hương hoa chuỗi ngọc, cờ lụa phướn lọng, cung điện tuyệt diệu, giảng đàn trường đẹp, che lưới báu ở trên, tòa Sư tử trang hoàng bằng vật báu. Người này siêng năng bằng các phương tiện, liên tục đem những vật quý báu xinh đẹp ấy suốt vô lượng, vô số a-tăng-kỳ kiếp cúng dường chư Phật. Vị ấy lại khuyên dạy các chúng sinh kia đem những vật dụng hảo hạng như trên cúng dường chư Phật trong vô lượng, vô số a-tăng-kỳ kiếp.

Sau khi chư Như Lai ấy nhập Niết-bàn, vị ấy lại xây tháp bằng vô số vật báu để cúng dường cho từng Đức Phật. Các pháp ấy đều cao rộng trùm khắp cả vô lượng, vô biên thế giới và được trang hoàng bằng các bảo vật xinh đẹp nhất. Trong mỗi tháp, có vô lượng, vô số hình tượng Như Lai. Các hình tượng ấy có hào quang chiếu sáng vô lượng, vô biên thế giới. Vị ấy lại khuyên bảo từng chúng sinh xây dựng các tháp báu đẹp như trước cho chư Như Lai. Khắp cả các thế giới mười phương cũng như vậy.

Này Phật tử! Ý ông thế nào? Công đức của vị ấy có nhiều không?

Đế Thích thưa:

– Công đức của người ấy ngoài Phật ra thì không ai có thể biết được.

Pháp Tuệ đáp:

–Này Phật tử! Kho công đức của Bồ-tát mới phát tâm chỉ là một phần, thì công đức của vị kia dù cả trăm, ngàn, cho đến không thể đếm, không thể ví dụ, không thể nêu bày là bao nhiêu phần cũng không thể bằng được. Giả sử, đối với sự khuyến hóa chúng sinh siêng năng bằng các phương tiện liên tục không gián đoạn, trong vô lượng, vô biên a-tăng-kỳ kiếp làm các công đức bằng các vật cúng dường như người thứ nhất thì người này trong một ý niệm có thể đầy đủ. Người này siêng năng dùng phương tiện liên tục không gián đoạn, trong vô số vô lượng a-tăng-kỳ kiếp cúng dường được công đức, nói rõ như trước.

Tuần tự như vậy cho đến người thứ mười, cũng như trước. Một phần công đức của Đại Bồ-tát mới phát tâm hơn trăm phần, ngàn phần, cho đến không thể thí dụ, không thể nêu bày được phần công đức của người kia. Tại sao?

Này Phật tử! Vị Bồ-tát ấy không chỉ giới hạn trong việc cúng dường số lượng Như Lai như vậy nên phát tâm Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác, mà muốn cúng dường cả ba đời chư Phật trong thế giới như pháp giới, hư không giới khắp mười phương nên phát tâm Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác.

Sau khi phát tâm, được biết hết trí không chướng ngại của chư Phật quá khứ, được tin các công đức của chư Phật tận vị lai, biết hết trí tuệ do chư Phật hiện tại nói ra.

Đối với công đức của tất cả chư Phật trong ba đời, Đại Bồ-tát này đều tin tưởng hướng đến, thọ trì tu tập, được chứng thân chứng, được tất cả công đức như chư Phật. Tại sao? Vì Đại Bồ-tát mới phát tâm muốn không chấm dứt tất cả Phật tánh nên phát tâm Bồ-đề; muốn cho tâm Từ bi đến khắp các loại chúng sinh trong tất cả thế giới, muốn độ thoát tất cả chúng sinh, muốn biết tất cả thế giới thành và hoại, muốn biết chúng sinh phát sinh cấu tịnh trong tất cả thế giới, muốn làm cho chúng sinh trong ba cõi đều được thanh tịnh, muốn biết tâm niệm phiền não huân tập của tất cả chúng sinh, muốn biết hết sự chết ở đây sinh nơi kia của tất cả chúng sinh, muốn biết hết căn tánh, phương tiện của tất cả chúng sinh, muốn biết tâm và tâm sở của tất cả chúng sinh, muốn biết tất cả chúng sinh trong ba đời, muốn biết đầy đủ công đức của chư Phật ba đời, muốn biết Vô thượng Bồ-đề của chư Phật ba đời, muốn biết đầy đủ tịnh pháp của chư Phật ba đời, muốn biết tướng bình đẳng của pháp chư Phật trong ba đời, muốn biết trí tuệ vô thượng và nhân duyên thanh tịnh của chư Phật ba đời, muốn biết năng lực trí tuệ phát triển của chư Phật trong ba đời, muốn biết đầy đủ pháp không sợ của chư Phật trong ba đời, muốn đầy đủ pháp không cộng chung để trang nghiêm chư Phật trong ba đời, muốn được trí tuệ bình đẳng của vô lượng, vô biên của chư Phật trong ba đời đồng với pháp giới, nên phát tâm Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác. Tại sao? Vì Bồ-tát mới phát tâm này tức là Phật, đồng đẳng với chư Như Lai ba đời, cũng đồng đẳng với cảnh giới của Phật ba đời, cũng đồng đẳng với chánh pháp chư Phật của ba đời, cũng được trí tuệ bình đẳng với chư Phật ba đời, một thân có vô lượng thân của Như Lai, sự giáo hóa chúng sinh cũng đồng đẳng, có thể chấn động hết tất cả thế giới, có thể chiếu khắp hết tất cả thế giới, có thể làm ngừng các khổ ở những đường ác trong tất cả thế giới, có thể làm nghiêm tịnh tất cả thế giới, có thể thị hiện thành Phật ngay trong tất cả thế giới, làm cho tất cả chúng sinh đều được hoan hỷ, làm cho tất cả chúng sinh đều hiểu về pháp giới sâu xa, có thể hộ trì hết chủng tánh của chư Phật, được trí tuệ quang minh của chư Phật.

Đại Bồ-tát mới phát tâm ấy không lúc nào rời xa chư Phật và giáo pháp trong ba đời; không rời xa tất cả Thanh văn, Duyên giác và pháp họ thực hành; không rời xa pháp thế gian và xuất thế gian, chúng sinh và pháp chúng sinh, chuyên nhất cầu giác

ngộ trí tuệ vô ngại.

Bấy giờ, nhờ thần lực của Phật, năng lực kho tàng công đức của Bồ-tát mới phát tâm được nói ra, các thế giới nhiều như bụi nhỏ của vạn cõi Phật khắp mười phương đều chấn động sáu cách, mưa các loại hoa, hương, bột thơm, vòng hoa, vật báu, vật xinh đẹp của cõi trời. Có tiếng nói vi diệu hòa nhã phát ra rồi lại rống lên tiếng sư tử, chiếu hào quang lớn sáng cả mười phương.

Bấy giờ, khắp mười phương vượt xa nhiều thế giới như bụi nhỏ của mười cõi Phật, có chư Phật đồng danh hiệu là Pháp Tuệ nhiều như bụi nhỏ của vạn cõi Phật đều hiện thân ra, dạy bảo Bồ-tát Pháp Tuệ với lời:

–Lành thay, lành thay! Này Phật tử! Ông nói rất hay về kho tàng công đức của Bồ-tát mới phát tâm. Chúng ta, các vị Như Lai nhiều như bụi nhỏ trong vạn cõi Phật, cũng đều diễn thuyết kho tàng công đức của Bồ-tát mới phát tâm. Tất cả chư Phật khắp mười phương cũng như vậy.

Khi Bồ-tát Pháp Tuệ thuyết về kho công đức của Bồ-tát mới phát tâm có vô số chúng sinh nhiều như bụi nhỏ trong vạn thế giới đều được kho công đức của Bồ-tát mới phát tâm nên phát tâm Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác. Lúc này, chúng ta đều thọ ký cho họ trong đời vị lai ở khắp mười phương đồng thời thành Phật, đồng hiệu là Tịnh Tâm Như Lai Ứng Cúng Đẳng Chánh Giác. Chúng ta đều hộ trì pháp này, vì các Bồ-tát trong đời vị lai cũng như trên điện Diệu thắng của đỉnh núi Tu-di, dưới cây Bồ-đề ở Diêm-phù-đề thuộc bốn thiên hạ của thế giới Ta-bà mà diễn thuyết pháp này giáo hóa chúng sinh. Khắp mười phương, các thế giới có đến ngàn ức na-do-tha không thể lường, không thể đếm, không thể nghĩ bàn, không có biên giới, không thể nêu bày hết, cả pháp giới hư không giới, trong các thế giới ấy đều thuyết pháp này để giáo hóa chúng sinh. Người thuyết pháp ấy cũng đều có tên là Pháp Tuệ. Nhờ thần lực của Phật, nhờ năng lực bản hạnh của Phật mà hiển bày được Phật pháp, ánh sáng trí tuệ được chiếu khắp, hiểu được nghĩa đệ nhất, hiểu pháp như vậy.

Các Bồ-tát hoan hỷ, khen ngợi công đức chư Phật, biết được chư Phật bình đẳng, hiểu pháp giới không có hai.

Bấy giờ, Bồ-tát Pháp Tuệ nhìn khắp mười phương, tất cả đại chúng, hư không giới, thành tựu chúng sinh giới, không trái với nghiệp báo, thanh tịnh như hư không, muốn nhỏ sạch những cấu uế cõi cho chúng sinh, muốn chúng sinh đều giải thoát, muốn biết rõ các loại căn tánh, ba đời hưởng thẳng đến Niết-bàn và hiện thân thậm thâm thanh tịnh với các công đức, nên đã nương uy thần của Phật mà nói kệ rằng:

*Tâm đại Từ, đại Bi
Khắp các cõi mười phương
Phân biệt rõ các cõi
Phật pháp đến ba đời
Muốn đủ công Đức Phật
Biển tạng pháp Bồ-tát
Lợi ích cho chúng sinh
Mới phát tâm Bồ-đề
Muốn phân biệt rõ hết
Pháp giới như hư không
Tất cả các chúng sinh
Chư Phật và pháp Phật*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Muốn chứng đắc đạo lực
Của tất cả chư Phật
Thành tựu không thoái chuyển
Lợi ích các chúng sinh
Trong tất cả chúng sinh
Thường sinh đại Từ bi
Xa lìa ý sân hận
Tu tập tâm giúp ích
Từ quang chiếu mười phương
Để chúng sinh quy y
Chư Phật đều hộ niệm
Công đức khó nghĩ bàn
Muốn phân biệt rõ hết
Tất cả cõi chư Phật
Thân diệu pháp Như Lai
Thậm thâm khó nghĩ bàn
Kho vô lượng công đức
Trí tuệ rất sâu rộng
Nhân đó mới phát tâm
Chuyên cầu Phật giác ngộ
Muốn phân biệt rõ hết
Tất cả loại chúng sinh
Trong thế giới mười phương
Trí tuệ không chướng ngại
Các thế giới thô, tế
Hay rộng, hẹp vô cùng
Biết một trong tất cả
Biết tất cả trong một
Với hạnh ấy, Bồ-tát
Tinh cần, không buông lung
Không lệ thuộc khổ vui
Vì muốn độ chúng sinh
Trước tất cả chư Phật
Chiêm ngưỡng không nhàm chán
Được vào pháp thậm thâm
Biển vô lượng công đức
Chúng sinh trong năm đường
Xem chúng như con một
Khiến trừ các cấu uế
Đầy đủ pháp thanh tịnh
Muốn hạt giống chư Phật
Trường tồn không đoạn tuyệt
Thu phục tất cả ma
Phá dẹp không còn gì
Bình đẳng quán Như Lai

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Các tướng pháp ba đời
Pháp sâu xa vi diệu
Thường tu không phóng dật
Bồ-tát thường muốn nhìn
Tất cả cảnh giới Phật
Thế nên các Như Lai
Quán dẫn tuệ cam lộ
Tín tâm không thể hoại
Cứng chắc như Kim cang
Đối với các Như Lai
Biết ân và báo ân
Cảnh giới của tối thắng
Vô số quang trí tuệ
Tự giác không do người
Bồ-tát mới phát tâm
Đều có thể biết rõ
Chúng sinh năm đường dục
Vô số các nghiệp báo
Tất cả tâm sở thành
Biết các căn lợi, độn
Vô lượng, vô số tánh
Các cảnh giới thù thắng
Bồ-tát mới phát tâm
Tâm Bồ-đề vô lượng
Thanh tịnh các pháp giới
Không vướng, không lệ thuộc
Không nhiễm như hư không
Thành tựu trí tuệ Phật
Tâm ấy không chướng ngại
Khế hợp nghĩa chân thật
Tịch diệt, lìa hư vọng
Thấu đạt tâm chúng sinh
Mà chẳng tưởng chúng sinh
Pháp phân biệt phương tiện
Rốt ráo đến bờ kia
Vô lượng, vô số kiếp
Đều phân biệt biết rõ
Đi đến các cõi Phật
Giải rõ pháp sâu xa
Nếu phân biệt rõ được
Vô lượng pháp chư Phật
Kho pháp giới thanh tịnh
Đúng thật, không còn nghi
Hiểu căn tánh chúng sinh
Rốt ráo đến bờ kia

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Bình đẳng quán các pháp
Đồng các Đức Như Lai
Tâm thanh tịnh vô cùng
Thường ở trước Đức Phật
Cung kính rất tôn trọng
Cúng dường Thầy loài người
Thân cận tất cả Phật
Chiêm ngưỡng không nhàm chán
Các Đức Như Lai ấy
Hộ niệm Bồ-tát này
Đối với pháp vi diệu
Hiểu rõ không chướng ngại
Không vướng, không lệ thuộc
Tâm tịnh như hư không
Biết Bạc Thầy loài người
Biển trí tuệ sâu rộng
Yên lặng vào chánh đạo
Quán ba đời không ngại
Kiên cố, không thể phá
Không gì làm hoại được
Chuyên niệm đạo Vô thượng
Chưa từng bị đoạn tuyệt
Lìa tối, đến minh chính
Chí học các pháp thiện
Thường ưa quán tịch diệt
Đầy đủ tánh chân thật
Chấm dứt đường ngôn ngữ
Quán bình đẳng, chẳng khác
Với pháp, không phân biệt
Vốn từ chân như sinh
Đều phân biệt rõ hết
Cảnh giới sâu của Phật
Tịch nhiên vào chánh đạo
Ba đạt, không chướng ngại
Trong thế giới mười phương
Tất cả các cõi Phật
Bồ-tát sức tự tại
Một niệm đều biết hết
Vô lượng không thể đếm
Phương tiện đều đầy đủ
Đi khắp cõi mười phương
Gọi là chân Phật tử
Đầy đủ tâm đại Bi
Trong mát trừ khát ái
Tâm đại Từ nghĩa khắp

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Vô ngại như hư không
Với các chúng sinh kia
Không sinh tưởng chúng sinh
Đều lìa hết hư vọng
Thanh tịnh đi mười phương
Đối với các chúng sinh
Thường giúp không sợ hãi
Hạnh chân thật thế này
Đồng với các Như Lai
Thường nói pháp sâu xa
Thanh tịnh không chấp trước
Thế nên Phật mười phương
Tất cả đều hộ niệm
Đời quá khứ, vị lai
Vô lượng, vô số kiếp
Tuần tự, lòng nhớ nghĩ
Đều phân biệt biết rõ
Bồ-tát ngay hiện tại
Đối với cõi mười phương
Đều đi đến khắp cả
Cứu độ các chúng sinh
Đại trí quán sát rõ
Hiểu rõ không chướng ngại
Biết các pháp duyên hợp
Biển diệt, chẳng vững bền
Tất cả loại chúng sinh
Ai có sự nghi ngờ
Bồ-tát đều trừ hết
An trú vào pháp tánh
Bồ-tát sức vô úy
Thu phục tất cả ma
Đều vì các chúng sinh
Trừ diệt ngu si ám
Thế giới thành hay hoại
Đều biết thật rõ ràng,
Ai quán sát như vậy
Không nghi cảnh giới Phật
Quán sát pháp ba đời
Phá tan hẳn lưới nghi
Đối với tất cả Phật
Chánh tín không thể hoại
Năng lực tín đứng vững
Thành tựu sức trí tuệ
Do trí tuệ thanh tịnh
Tất rõ nghĩa chân thật

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Tận đến đời vị lai
Lợi ích khắp chúng sinh
Muốn làm cho tất cả
Hoàn toàn được giải thoát
Trong sinh tử vô biên
Tinh cần không biếng nhác
Nơi tất cả địa ngục
Chịu khổ vì chúng sinh
Kho công đức trí tuệ
Đầy đủ đều thành tựu
Phân biệt rõ hoàn toàn
Căn tánh các chúng sinh
Lại có thể phân biệt
Các nghiệp của chúng sinh
Đối trị tùy nghiệp họ
Bồ-tát giảng chánh pháp
Dùng tâm đại Từ bi
Tùy thuận theo thế gian
Đối với tất cả pháp
Hiểu rõ không, vô ngã
Trong mỗi một âm thanh
Nói vô lượng lời dạy
Bồ-tát phóng hào quang
Nhiều màu đẹp rực rỡ
Chiếu khắp cõi mười phương
Trừ sạch hết tối tăm
Trên từng mỗi hào quang
Tòa sen báu thanh tịnh
Bồ-tát ngồi trên ấy
Thuyết pháp cho đại chúng
Trong mỗi lỗ chân lông
Thấy các cõi mười phương
Cõi ấy đẹp trang nghiêm
Phật, Bồ-tát hội họp
Ở bên mỗi Như Lai
Vô lượng chúng vây quanh
Trí tuệ diệu thanh tịnh
Biết rõ tâm chúng sinh
Trong thế giới mười phương
Vô lượng các cõi Phật
Bồ-tát bằng thân thông
Một niệm đều đi khắp
Cung kính cúng dường Phật
Lợi ích khắp chúng sinh
Tại nơi mỗi Đạo sư

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Hỏi đáp rõ nghĩa sâu
Đối với các Thế Tôn
Tưởng như là cha lành
Vì lợi ích chúng sinh
Phân biệt hạnh Bồ-tát
Trí tuệ rất sáng tịnh
Thấu đạt kho tàng pháp
Sinh ra vô lượng trí
Thông suốt hết Phật pháp
Vô lượng, vô số kiếp
Phân biệt nói pháp giới
Số kiếp có thể hết
Pháp giới không cùng tận
Bình đẳng quán các pháp
Tâm không bị đắm nhiễm
Không bỏ khổ sinh tử
Trí tuệ không chướng ngại
Chứng tánh Phật vô thượng
Nhà Pháp vương ba đời
Tất cả pháp Như Lai
Sinh ra các Bồ-tát
Pháp thân diệu thanh tịnh
Ứng hiện nhiều hình thức
Như nhà ảo thuật giỏi
Biến hiện tùy ý thích
Có nơi vì chúng sinh
Viên mãn hạnh Bồ-tát
Hoặc thị hiện dẫn sinh
Xuất gia, tu học đạo
Hoặc dưới cây Bồ-đề
Tự nhiên thành Chánh giác
Hoặc lại vì chúng sinh
Thị hiện nhập Niết-bàn
Hiện vô lượng diệu pháp
Sâu xa trú ở đời
Thanh văn, Bích-chi-phật
Không ai lường được cả
Thân miệng ý Bồ-tát
Tướng vô sinh tịch diệt
Ứng hiện khắp thế gian
Bằng phương tiện có khắp
Chân Phật tử như vậy
Cảnh giới diệu sâu xa
Nếu chúng sinh nghĩ bàn
Thì phát cuồng mê loạn

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Tất cả đều đầy đủ
Trú trong trí vô ngại
Các Như Lai hiện khắp
Vô lượng sức tự tại
Kho công đức Bồ-tát
Thế gian chẳng ai bằng
Hướng chi Bạc Tối Thắng
Vô lượng khó nghĩ bàn
Bồ-tát tuy chưa đắc
Đầy đủ Nhất thiết trí
Vô lượng các pháp môn
Hoàn toàn đến bờ kia
Tất cả pháp thắng diệu
Đều đã được đầy đủ
Một hướng cầu Bồ-đề
Đạo một thừa rốt ráo
Đối với các chúng sinh
Biết rõ thời, phi thời
Vì muốn làm lợi ích
Nên hiện đại thần lực
Một thân đều hiện khắp
Ở tất cả cõi Phật
Chiếu hào quang thanh tịnh
Huy hoàng chẳng gì bằng
Chiếu khắp cõi mười phương
Trừ diệt mọi si ám
Rưới khắp bằng mưa pháp
Như rồng chúa ở biển
Quán sát tất cả pháp
Hư vọng, như huyễn hóa
Do nghiệp lực phiền não
Luân chuyển mãi sinh tử
Dùng tâm đại Từ bi
Che khắp các chúng sinh
Phương tiện diệu thanh tịnh
Độ thoát vô số chúng
Sức công đức Bồ-tát
Đồng các Đức Như Lai
Biển vô lượng trí tuệ
Thanh tịnh như hư không
Vô lượng, vô số kiếp
Tu đủ hạnh Bồ-tát
Siêng năng các phương tiện
Muốn độ tất cả chúng
Với các nghiệp chúng sinh

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Đều phân biệt rõ biết
Khiến tu nghiệp thanh tịnh
Chỉ cầu đạo Vô thượng
Những vị Đại Bồ-tát
Hành pháp thắng diệu này
Quyết định không thoái chuyển
Quán đúng Nhất thiết trí
Tất cả các thế giới
Vô lượng khó nghĩ bàn
Bồ-tát trong một niệm
Đến khắp tất cả cõi
Xa lìa tưởng hư vọng
Tâm rộng như hư không
Một Pháp thân thanh tịnh
Ứng hiện tất cả đời
Trạm nhiên thường bất động
Nhưng hiện khắp mười phương
Phân biệt tất cả pháp
Không chấp các tướng pháp
Thông đạt tất cả pháp
Tâm vị ấy không nhiễm
Tế độ tất cả chúng
Mà không người giải thoát
Tất cả loại chúng sinh
Với các loại hư vọng
Pháp thiện, ác, vô ký
Tịch diệt như hư không
Tùy thuận các chúng sinh
Các hình thức ưa thích
Vô lượng sức tự tại
Đều ứng hóa cho chúng
Cũng như ảo thuật gia
Hiện ra các loại thân
Bồ-tát sức tự tại
Ở khắp cõi mười phương
Pháp thân của Bồ-tát
Vô lượng như hư không
Tùy ý muốn chúng sinh
Hiện khắp cho tất cả
Nhưng tâm không bị nhiễm
Chân thật chẳng hư vọng
Pháp thanh tịnh, phiền não
Cũng đều chẳng thật có
Giải thoát, không giải thoát
Tâm cũng không bị nhiễm

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Cho chúng sinh bị khổ
Vui Niết-bàn vô thượng
Dem đến các thế giới
Trí tuệ, không lo sợ
Đầy đủ các tướng tốt
Đạo Vô thượng rốt ráo
Một niệm phân biệt hết
Tất cả các pháp tướng
Tìm cầu trong ba đời
Cũng đều chẳng thật có
Bồ-tát quán đời trước
Thông đạt đời quá khứ
Phân biệt tướng đời sau
Hoàn toàn cũng như vậy
Tất cả thế giới Phật
Đều phân biệt rõ biết
Trừ diệt các phiền não
Đầy đủ các công đức
Thường ưa quán tịch tĩnh
Hoàn toàn hướng Niết-bàn
Vui Tam-muội Vô tránh
Tâm không bị lệ thuộc
Bồ-tát đạt thật tế
Tất cả chẳng ai bằng
Hành vững chắc hoàn toàn
Quyết định không thoái lui
Tu tập các thắng hạnh
Tịch diệt không vướng mắc
Tâm vị ấy an trú
Bất động như Tu-di
Diệu hạnh của Bồ-tát
Có khắp cả pháp giới
Chư Phật và Bồ-tát
Đều phân biệt rõ biết
Muốn cầu tuệ Đạo Sư
Đạo cứu cánh tối thắng
Nhất thiết trí sâu xa
Vua giải thoát vô thượng
Cần dũng mãnh tinh tấn
Mau phát tâm Bồ-đề
Muốn cầu lực tối thắng
Cần phải đoạn các lậu
Các vị Đại Bồ-tát
Mới phát tâm thanh tịnh
Kho công đức tâm ấy

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Nói không thể nào hết
Lợi ích cho chúng sinh
Khen ngợi hạnh Như Lai
Nhất tâm lắng nghe hết
Sự hành đạo của Phật
Vô lượng các cõi Phật
Nghiền nát như bụi nhỏ
Một hạt để một cõi
Đều phân biệt biết hết
Trong các cõi như vậy
Tất cả các Như Lai
Nói kho công đức này
Cũng chẳng thể hết được
Phân biệt hết chúng sinh
Mà không tưởng chúng sinh
Hiểu hết các ngôn ngữ
Mà không tưởng ngôn ngữ
Trí thậm thâm vô ngại
Phân biệt các thế giới
Hiểu rõ kiếp thành hoại
Mà không tưởng thành hoại
Tâm thanh tịnh rộng lớn
Như khắp cả hư không
Hiểu rõ pháp ba đời
Tất cả các thế gian
Trừ diệt các phiền não
Sạch hết chẳng còn gì
Quán tịch diệt vô ngại
Là chánh pháp của Phật
Trong thế giới mười phương
Nơi tất cả Như Lai
Một niệm, đều đến nơi
Mà tâm không bị nhiễm
Hiểu rõ pháp chẳng sinh
Như như đúng chân thật
Tất cả các hình tướng
Cũng đều chẳng chân thật
Vô lượng không thể đếm
Tất cả các Như Lai
Cùng quyến thuộc thanh tịnh
Đều đến lễ cúng dường
Thường thưa hỏi Như Lai
Pháp vi diệu sâu xa
Tất cả các Bồ-tát
Thệ nguyện, hạnh thanh tịnh

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Trong thế giới mười phương
Tất cả các Đạo sư
Một niệm đều thấy rõ
Mà tâm không chấp trước
Trong tất cả ba cõi
Công đức diệu tối thắng
Đem hạnh thanh tịnh này
Trang nghiêm các cõi Phật
Mất tuệ không chướng ngại
Hiểu rõ hết chúng sinh
Phân biệt không thật có
Xa lìa các nhiễm trước
Hiểu căn tánh chúng sinh
Phiền não và tập khí
Các dục của chúng sinh
Thông đạt khó nghĩ bàn
Các vị Đại Bồ-tát
Biết trước tâm chúng sinh
Tùy người mà cứu độ
Dùng Tuệ nhãn giảng thuyết
Biết rõ thời, phi thời
Chúng sinh tịnh hay uế
Dần dần làm thanh tịnh
Rốt ráo được giải thoát
Vô lượng na-do-tha
Các Tam-muội sâu xa
Bồ-tát sức tự tại
Một niệm nhập vào hết
Tướng trụ, khởi Tam-muội
Đều hiểu rõ phân biệt
Vô lượng các cảnh giới
Hiểu rõ duyên sinh trú
Các trí tuệ như vậy
Đều đã được đầy đủ
Không lâu được Bồ-đề
Tất cả không chướng ngại
Thường làm lợi chúng sinh
Pháp Trượng Phu vô thượng
Đều phân biệt rõ hết
Tất cả kiếp dài ngắn
Ngày đêm và năm tháng
Đều quán sát rõ ràng
Chánh niệm không phóng dật
Hiểu rõ các thế gian
Phân biệt các cõi Phật

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Chân thật không sai khác
Biết phân biệt hoàn toàn
Tất cả các thế giới
Với cõi nước mười phương
Không có tướng phân biệt
Quán sát đúng như vậy
Các thế giới mười phương
Nghiêm tịnh tất cả cõi
Mà tâm không chấp trước
Thành tựu sức trí tuệ
Đồng với các Như Lai
Lực biết đúng và sai
Phân biệt rõ chúng sinh
Biết hết loài chúng sinh
Các nghiệp báo thiện ác
Đời quá khứ vị lai
Thông đạt không chướng ngại
Tất cả các thế giới
Các chủng tánh chúng sinh
Trong ba cõi của chúng
Đều phân biệt rõ hết
Tất cả các chúng sinh
Các căn thượng, trung, hạ
Các vị Đại Bồ-tát
Đều phân biệt rõ hết
Tất cả loại chúng sinh
Ý muốn thượng, trung, hạ
Thanh tịnh, không thanh tịnh
Cũng đều biết rõ ràng
Phân biệt biết chúng sinh
Trên mọi nẻo trầm luân
Cắt hẳn duyên tương tục
Cứu cánh lìa ba cõi
Tất cả các Tam-muội
Chánh thọ thiền giải thoát
Sinh cấu uế, thanh tịnh
Đều phân biệt biết rõ
Tuần tự biết kiếp trước
Tùy nơi chịu khổ vui
Phân biệt đúng như vậy
Chính là lực Như Lai
Tất cả thiện và ác
Nghiệp phiền não chúng sinh
Phân biệt cả năm đường
Rốt ráo đến Niết-bàn

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Nếu chừa hết các lậu
Phải sinh các cảnh giới
Diệt hết nghiệp phiền não
Đạt đến đạo Vô thượng
Phương tiện độ chúng sinh
Diệt cấu, được đạo tịnh
Bậc tuệ phân biệt rõ
Là hùng trong loài người
Đầy đủ cả mười Lực
Tuệ quang trừ si ám
An trú lực tối thắng
Diệt hoàn toàn nghi hoặc
Trong từng mỗi chân lông
Có vô lượng cõi Phật
Các vị Đại Bồ-tát
Đều thấy được tất cả
Uế trược hay thanh tịnh
Các loại đẹp trang nghiêm
Tùy theo các nghiệp ấy
Đều phân biệt biết rõ
Trong từng hạt bụi nhỏ
Có tất cả cõi Phật
Chư Phật và Bồ-tát
Phật tử cũng đều thấy
Các cõi không tích tụ
Không loạn, không ép nhau
Tất cả vào một cõi
Mà chẳng có sự vào
Các quốc độ mười phương
Khắp hư không pháp giới
Ngay trong một sợi lông
Biết đầy đủ rõ ràng
Thấy hết cõi mười phương
Tất cả Bậc Tối Thắng
Vi diệu tịnh trang nghiêm
Tất cả các cõi Phật
Tất cả chư Như Lai
Và cõi tịnh vị ấy
Trong một lỗ chân lông
Bậc tuệ đều thấy rõ
Tướng sai khác ba đời
Tất cả các pháp giới
Năm tháng nối tiếp nhau
Phân biệt được giải thoát
Chân Phật tử như vậy*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Đầy đủ không sợ hãi
Là hùng trong loài người
Bậc trí tuệ minh đạt
Pháp môn sâu xa này
Bậc tuệ phân biệt rõ
Vị ấy đối với Phật
Cung kính, rất vui mừng
Vô lượng, vô số kiếp
Phát triển kho công đức
Cúng dường tất cả Phật
Độ thoát các chúng sinh
Vô lượng sức tự tại
Thị hiện bằng nhiều cách
Trí tuệ của vị ấy
Đồng với các Như Lai
Nơi vô lượng chư Phật
Học tập đều thành tựu
Tạng pháp sâu tịch tĩnh
Thích học, không nhàm chán
Đối tất cả Đạo Sư
Tâm cung kính tôn trọng
Người tu hạnh Bồ-tát
Thường uống pháp cam lộ
Phân biệt được hoàn toàn
Phát triển pháp trí tuệ
Vô ngại biện, giác ngộ
Các Tam-muội sâu xa
Tín tâm không lay động
Vững như núi Tu-di
Nuôi dưỡng các chúng sinh
Tất cả kho công đức
Các vị Đại Bồ-tát
Vô lượng đại Từ bi
Nhớ nghĩ khắp chúng sinh
Nhưng tâm không chấp trước
Bằng Nhất thiết chủng trí
Thích cho các chúng sinh
Muốn cứu hết thế gian
Xa lìa khổ phiền não
Các vị Đại Bồ-tát
Tâm đại Bi vô thượng
Phật, ta và chúng sinh
Xem bình đẳng không khác
Thích quán tướng tịch diệt
Các pháp như hư không

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Bậc tuệ quán như vậy
Tất cả tánh chân thật
Bồ-tát mới phát tâm
Kho công đức sâu xa
Vô lượng, vô số kiếp
Nói đến không thể hết
Sinh ra các Như Lai
Duyên giác ưa vắng lặng
Chúng Thanh văn tụ tại
Tất cả các Hiền thánh
Trong thế giới mười phương
Vô biên các cõi Phật
Các chúng sinh trong ấy
Được cung cấp nhiều kiếp
Lại dạy cho năm giới
Mười thiện và bốn Thiên
Bốn đẳng, Định vô sắc
Tịch diệt, các giải thoát
Lại trong vô số kiếp
Cung cấp vật ưa thích
Rồi dạy cho tu chứng
Hết lậu, thành La-hán
Các công đức như vậy
Còn có thể lường được
Kho công đức phát tâm
Chẳng thể nào nói hết
Giáo hóa vô số chúng
Đều thành Bích-chi-phật
Tam-ma-đề tịch tĩnh
Các công đức sâu xa
Cả công đức người ấy
So đức mới phát tâm
Chẳng bằng một phần trăm
Cho đến chẳng thể nói
Vô lượng đến vô biên
Cõi Phật như bụi nhỏ
Giả sử người thân lực
Một niệm vượt qua hết
Bằng thân lực như vậy
Đi trong vô lượng kiếp
Số cõi ấy đếm được
Kho phát tâm khó biết
Số kiếp trong ba đời
Thật vô lượng, vô biên
Tất cả những kiếp ấy

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Còn biết được số lượng
Bồ-tát mới phát tâm
Kho vô lượng công đức
Lớn như cả hư không
Không thể biết giới hạn
Đời khứ, lai, hiện tại
Tất cả các số kiếp
Bồ-tát trong một niệm
Đều phân biệt hết được
Bồ-tát phát tâm báu
Muốn hiểu cả ba đời
Trong một niệm rõ hết
Lợi ích cho chúng sinh
Trong thế giới mười phương
Chúng sinh vô số cõi
Có những hy vọng gì
Một niệm đều rõ hết
Biết các căn phương tiện
Hành động trong từng niệm
Hư không còn lường được
Khó biết tâm Bồ-đề
Thế nên không thể lường
Đại từ thật vô lượng
Đem vui cho tất cả
Đầy thế giới mười phương
Cho được pháp tạng Phật
Và an lạc giải thoát
Tâm kho báu mới phát
Sức công đức vô lượng
Chúng sinh muốn hy vọng
Phương tiện tưởng mong cầu
Tùy căn cơ của chúng
Hành động thân miệng ý
Có thể trong một niệm
Đều hiểu biết tất cả
Muốn được Nhất thiết trí
Phát tâm cầu Bồ-đề
Tất cả loại chúng sinh
Vô lượng nghiệp phiền não
Do những kết nghiệp này
Thọ thân trong từng cõi
Quả báo kết nghiệp này
Còn biết được giới hạn
Kho công đức phát tâm
Không thể nào nghĩ bàn

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Vì không thể nghĩ bàn
Nên phát nguyện vô thượng
Cúng dường tất cả Phật
Lìa hẳn các phiền não
Và trừ nghiệp phiền não
Cho tất cả chúng sinh
Nhỏ sạch khổ ba cõi
Tâm đại Bi rất ráo
Các thế giới mười phương
Vô lượng, vô số Phật
Một niệm cúng dường hết
Và khuyến hóa chúng sinh
Xông bằng hương thơm ngát
Các phước báu, cờ, lọng
Y trời, thức ăn ngon
Nước cam lộ thượng vị
Cung điện theo thời tiết
Ghế, giường vật tốt đẹp
Đất kinh thành thanh tịnh
Thân an, thuận tâm đạo
Các vật dâng cúng ấy
Vô lượng báu xinh đẹp
Ngọc ma-ni chiếu sáng
Đều là nhân an lạc
Cúng dường Phật như vậy
Và khuyến hóa chúng sinh
Nhiều kiếp không nghĩ bàn
Luôn cúng dường như vậy
Các công đức như thế
Còn có thể nói hết
Kho công đức phát tâm
Không thể nào ví dụ
Tất cả các ví dụ
Như nói rõ ở trước
So với mới phát tâm
Vô lượng chẳng bằng một
Bậc Trung Tôn ba đời
Tất cả nghiệp công đức
Quả Vô thượng Bồ-đề
Đều do mới phát tâm
Trong vô số ức kiếp
Tu hành đạo Vô thượng
Vô số, không tính hết
Vượt ngoài sự suy lường
Rất ráo Nhất thiết trí

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Sức ấy không thể lường
Đến bờ giác ngộ kia
Vượt các cõi chúng sinh
Tâm Bồ-tát mới phát
Rộng lớn như hư không
Xuất sinh các công đức
Tướng ấy như pháp giới
Bình đẳng quán pháp tánh
Như thật, không tướng khác
Xa lìa tất cả cõi
Tánh như bạc kiên cố
Chân pháp tánh sâu xa
Tùy thuận vào bằng trí
Vô biên các cõi Phật
Một niệm, đi đến khắp
Biết bằng Nhất thiết trí
Quán sát khắp tất cả
Vô lượng cảnh giới Phật
Thông đạt không chướng ngại
Thường tu công đức thiện
Tất cả chẳng gì bằng
Đầy đủ giới vi diệu
Thanh tịnh không cấu uế
Cho tất cả trong ngoài
Cho bằng tâm bình đẳng
Cho bất kỳ lúc nào
Tinh cần không thoái lui
Chánh niệm tu thiền định
Kho công đức các thiền
Học tập trí vi diệu
Sâu rộng không đáy bờ
Ở địa tối thắng này
Thành tựu chân Phật tử
Đạt được trí như thật
Hạnh bình đẳng sâu xa
Tất cả các Như Lai
Đời khứ, lai, hiện tại
Đều dùng uy thần hộ
Mới phát tâm Bồ-đề
Các Tam-muội sâu xa
Vô lượng Đà-la-ni
Sức tự tại chư Phật
Trang nghiêm mới phát tâm
Tất cả các thế giới
Chẳng thể nào tính được

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Vô lượng, không bờ bến
Cũng như cả hư không
Mới phát tâm Bồ-đề
Vô lượng, không bờ bến
Tất cả Thầy loài người
Đều do mới phát tâm
Mười Lực của Như Lai
Bốn Biện, bốn Không sợ
Vô lượng các công đức
Đều do mới phát tâm
Tất cả các Đạo sư
Mười tám pháp Bất cộng
Những tuệ thù thắng ấy
Đều do mới phát tâm
Thân đẹp của chư Phật
Các tướng tốt trang nghiêm
Hoàn toàn là hư vọng
Chân Pháp thân thanh tịnh
Nơi trời, người cúng dường
Trí vô ngại thậm thâm
Những công đức như vậy
Đều do mới phát tâm
Tất cả Bích-chi-phật
Vô lượng chúng Thanh văn
Cùng chư vị Hiền thánh
Đều nhờ mới phát tâm
Bốn Thiên, định Vô sắc
Các Tam-muội thậm thâm
Vô lượng hỷ lạc ấy
Đều từ mới phát tâm
Trong tất cả ba đời
Trời, người trong mười phương
Khắp tất cả thế giới
Sinh vào các cõi vui
Phương tiện siêng tinh tấn
Các căn đều thuần thực
Vô lượng an lạc này
Đều do mới phát tâm.
Vì sao được như vậy?
Các vị Đại Bồ-tát
Nhân khi mới phát tâm
Đủ sáu pháp Ba-la-mật
Giáo hóa các chúng sinh
Bỏ tà vào chánh đạo
Nên làm cho ba cõi

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Nhận những an lạc này
Bồ-tát trí thâm diệu
Thông đạt không chướng ngại
Hướng dẫn các chúng sinh
Tịch tu nghiệp thù thắng
Diệt trừ các phiền não
Và hành động bất thiện
Tu tập đường Niết-bàn
Độ thoát tất cả chúng
Vô lượng trí tuệ sáng
Cũng như ánh mặt trời
Đầy đủ hạnh thanh bạch
Như là trăng tròn sáng
Kho vô biên công đức
Cũng như biển mười phương
Không bẩn, không bị nhiễm
Sáng sạch như hư không
Bồ-tát mới phát tâm
Khen ngợi không cùng tận
Làm cho khắp chúng sinh
Hưởng thụ tất cả vui
Vô lượng, vô số kiếp
Tu nhiều các nguyện lớn
Thường làm nghiệp công đức
Để thu phục chúng sinh
Vô lượng và vô số
Nguyện tịnh khó nghĩ bàn
Đều thực hiện viên mãn
Làm chúng được thanh tịnh
Quán sát tất cả pháp
Đều không, vô tướng, nguyện
Do nghiệp lực rộng lớn
Tâm tịnh, không sợ hãi
Rõ chân tánh các pháp
Thanh tịnh như hư không
Định, loạn đều bình đẳng
Tịch diệt không thật có
Các diệu pháp sâu xa
Vô lượng khó nghĩ bàn
Thường dạy cho đại chúng
Nhưng tâm không chấp trước
Trong thế giới mười phương
Tất cả các Như Lai
Chư Phật thường khen ngợi
Bồ-tát mới phát tâm

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Vô lượng diệu công đức
Trang hoàng mới phát tâm
Đến bờ thanh tịnh kia
Tánh đồng như chư Phật
Tất cả các chúng sinh
Vô lượng, vô số kiếp
Khen ngợi mới phát tâm
Công đức không cùng tận
Kho công đức chư Phật
Sinh ra các Bồ-tát
Ở trong cả ba cõi
Tối thắng chẳng ai bằng
Muốn được đèn trí tuệ
Sáng rực của chư Phật
Nên lập nguyện rộng lớn
Mau phát tâm Bồ-đề
Trong tất cả công đức
Tâm Bồ-đề đứng đầu
Đắc được trí vô ngại
Từ Phật pháp hóa sinh
Tất cả tâm chúng sinh
Đều phân biệt biết rõ
Tất cả bụi các cõi
Còn đếm được số lượng
Hư không giới mười phương
Mỗi lông còn lường được
Bồ-tát mới phát tâm
Hoàn toàn không thể lường
Nhân của tâm Bồ-đề
Sinh ra Phật ba đời
Tất cả các chúng sinh
Các hỷ lạc tối thượng
Công đức được Phật khen
Nhân đây được đầy đủ
Trong cảnh giới của Phật
Tâm không còn nghi hoặc
Nếu xa lìa vĩnh viễn
Tất cả các nghi ngờ
Thì diệt hết chướng ngại
Của tất cả chúng sinh
Nhân phát tâm Bồ-đề
Nghiêm tịnh các cõi Phật
Làm cho tất cả chúng
Đầy đủ trí vi diệu
Muốn thấy cõi mười phương

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Tất cả Phật ba đời
Lại muốn được vô lượng
Kho công đức sâu xa
Muốn diệt cho chúng sinh
Vô lượng khổ sinh tử
Nên lập nguyện vững chắc
Mau phát tâm Bồ-đề.*

